

Det går jo meget godt, de behøver åbenbart ikke at være med i et stort fællesskab omkring pengevæsenet. En hel masse andet fællesskab kan vi godt have, vi skal ikke vende ryggen til de andre, men der er overhovedet ingen økonomiske argumenter for at gå ind i et fællesskab med lande, der har højere arbejdsløshed.

Så nævner statsministeren selv valutakrisen i 1998, og så spørger jeg: Hvad skete der i Danmark med arbejdsløsheden i 1998, da der var den valutakrise? Steg den? Var der arbejdspladser, der røg? Blev den enlige mor med de to børn arbejdsløs og kørte ud i socialt uføre? Nej, sådan var det vist ikke.

Statsministeren må bekræfte, at arbejdsløsheden stød og markant faldt gennem 1998, for den valutakrise var ligesom de andre valutakriser, vi har haft de sidste 15 år, alene en krise for finansverdenen, men ikke noget der ramte den almindelige mand eller kvinde i Danmark. Er det ikke rigtigt?

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører talen om den enlige mor, der bliver ramt, kan man jo næsten høre det tonefald, der vil blive brugt op til afstemningen den 28. september. Men endnu en gang, hr. statsminister: Er der noget som helst belæg for at hævde, at arbejdsløsheden bekæmpes bedre ved, at vi går ind i ØMU'en? Viser tallene ikke tydeligt, at det ikke er tilfældet?

Man kan diskutere, som jeg sagde før, om der kommer en yderligere arbejdsløshed, ved at man går ind i ØMU'en. Men jasadens argument er jo, at vi får en mindre arbejdsløshed, hvis vi går med i ØMU'en, og derfor vil jeg godt spørge endnu en gang: Kan det virkelig bekræftes af den faktiske udvikling i eurolandene?

Så til det andet punkt om trygheden og valutaspækulationen: Er statsministeren ikke bekendt med, at der faktisk findes en aftale, som på teknisk nudansk hedder ERM II-aftalen, med ØMU-landene? Det er en aftale, den danske regering har indgået, og så må man jo gå ud fra, at den danske statsminister tror på den aftale. I modsat fald er der da noget galt med den aftale.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Giver den aftale ikke en tryghed, et værn mod den spekulation, der ifølge statsministeren bliver så voldsom?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes ligesom hr. Holger K. Nielsen, at det varsler ilde for den debat, der skal være op til den 28. september, at høre på statsministeren her i spørgetiden.

Regeringen har selv anbefalet Folketinget at indgå den såkaldte ERM II-aftale med ECB-landene, så der er en forpligtelse for Den Europæiske Centralbank til at opkøbe danske kroner, hvis kronen kommer ud i stormvejr. Regeringen har anbefalet den, regeringen har lagt vægt på den aftale, og regeringen har ment, den skaber tryghed for Danmark. Men straks folkeafstemningen om kronens fremtid nu er udskrevet, skal vi høre det ene angreb efter det andet på den aftale, man selv har indgået, og som man selv har anbefalet Folketinget. Det virker ikke særlig troværdigt.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at få statsministerens svar på, hvordan statsministeren vil anbefale, at vi i Folketinget skal forholde os til ERM II-aftalen. Skal vi forholde os til den ud fra det, regeringen sagde til os, dengang man ønskede at tiltræde den, nemlig som en god ting for Danmark, en ting, der giver Danmark tryghed? Eller skal vi forholde os til den, sådan som statsministeren nu siger: Nu står vi i en afstemningssituation om kronens fremtid, og så er den lige pludselig ikke noget som helst værd?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om vi ikke kan få en aftale om, at vi i den kommende debat lader være med at lave skræmmekampagner. Jeg synes faktisk, statsministeren var på vej ud i en skræmmekampagne, da han begyndte at snakke om folk, der ville ryge ud af arbejdsmarkedet, og hvad der ville ske med de enlige mødre, osv. osv., hvis vi stemmer nej.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han er opmærksom på, at der lige er kommet meddelelse om, at handelsbalancen for Danmark i 1999 viser et samlet overskud på 30,6 mia. kr. Og kan statsministeren bekræfte, at der er ført en økonomisk politik her i Danmark i de senere år, der sikrer, at en sådan situation, som opstod i Sverige i sin tid, og som statsministeren forsøgte at henvise til, overhovedet ikke foreligger i Danmark?

Derfor er det også helt uaktuelt at fremmane et sådant skræmmebillede, og det er useriøst, hr. statsminister, at drage et sådant skræmmebillede ind i debatten, fordi der netop er ført en